

myndigelse ud i livet. Hvad er det for nogle elementer, der bidrager til det beløb, der fastsættes, og hvordan vil man fordele det? Det har hverken hr. Peter Christensen eller regeringen på nogen måde svaret på, og det, man siger i dag, er, at man end ikke vil støtte et forslag, hvorefter man skulle svare Folketinget på det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Regeringen har ikke besluttet, sådan som jeg er orienteret, hvordan den nøjagtig vil sikre, at aftalen overholdes, for det afhænger jo også af, hvad det er for et billede, der står tilbage, når kommunerne er færdige med at revurdere budgetterne.

Jeg sagde i min ordførertale, at jeg sådan set har en stærk tro på, at det billede, der står tilbage, er et smukt billede, det vil sige, at det er et billede, hvor der ikke er noget at komme efter. Det er et billede, hvor det, der blev skitseret, er overholdt, det, der blev aftalt, er overholdt.

Men skulle det ikke være tilfældet, er jeg også overbevist om, at regeringen vil være tydelig, med hensyn til hvad det så er, den har valgt at gribe ind over for, for det vil jo kunne ses, hvilke kommuner som vil få et mindre bloktilskud.

Men som sagt er det teoretisk, for kommunerne har meldt positivt tilbage i medierne, at de er parate til at åbne budgetterne, og det er jo med henblik på at gøre dem mindre, og derfor tror jeg ikke, at vi overhovedet vil få brug for den tekstanmærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu prøver hr. Peter Christensen flere gange at aflede opmærksomheden fra det grundlæggende spørgsmål i denne sag, nemlig magtforholdet mellem den udøvende magt, regeringen, og Folketinget. Det her handler jo i virkeligheden om, at et flertal her i salen har bemyndiget en minister til uden om Folketinget at træffe nogle meget store beslutninger.

Jeg vil gerne spørge hr. Peter Christensen, om hr. Peter Christensen synes, at det er en god måde at behandle Folketinget på, og jeg tænker på, om hr. Peter Christensen har tænkt konsekvenserne igennem i retning af, at det her måske kan blive noget, som kan danne præcedens, også på et tidspunkt, hvor hr. Peter Christensen måske er i opposition.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil som folketingsmedlem sige, at der jo ikke er givet nogen bemyndigelse, som ikke står klart i forhold til, hvad målet er med den.

Målet med den tekstanmærkning er at sikre overholdelse af en kommuneøkonomiaftale, som vi kender, og som vi kender detaljerne i. Der er ikke kommet noget nyt frem i forhold til de forudsætninger, der lå til grund for den aftale, der blev indgået. Derfor er jeg helt tryk ved tekstanmærkningen. En tekstanmærkning er et værktøj, man bruger i særlige situationer. Det her er en særlig situation. Det er en situation, hvor vi har en kommunereform. Sidst vi havde den, var i 1970. Da skete der et stort skred i forhold til det offentlige forbrug. Det har vi set at budgetterne også lægger op til. Det vil vi ikke have gentager sig, og derfor har vi givet regeringen mulighed for at kunne handle, hvis åbningen af budgetterne ikke får et bedre resultat.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg forstod på hr. Peter Christensen, at han mener, at argumentet for at lave en principiel ændring i magtforholdet mellem den udøvende magt og den lovgivende magt er en, om man så må sige, undtagelsessituation, fordi vi står i en situation, hvor man skal lave kommunesammenlægningen.

Men så vil jeg gerne spørge hr. Peter Christensen: Vil det sige, at hr. Peter Christensen principielt er modstander af det her, men at det er, fordi situationen er særlig, at man så kan træde et skridt tilbage? Er det det, hr. Peter Christensen mener?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nej, min holdning går sådan set på: Hvad må man bruge tekstanmærkninger til?

Det var også det, Justitsministeriet blev bedt om at forholde sig til vedrørende den kritik, der blev rejst af fremgangsmåden. Og der er svaret helt klart, at det netop er i sådan nogle situationer, hvor det er en tidsbegrænset og altså midlertidig situation, at man kan benytte sig af det. Derfor synes jeg ikke, der er nogen ændring i magtforholdet, og jeg ville heller ikke støtte det, hvis jeg fandt, at vi var ved at ændre på det og ved at afgive Folketingets mulighed for at være det bestemmende organ i det her land. Det ville jeg da ikke støtte.